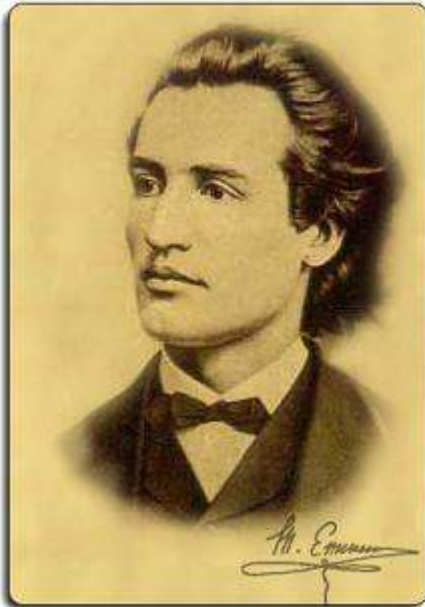


## [APOSTOLUL Eminescu, fratele din inchisoare al Aspaziei OTEL Petrescu](#)



Written by Admin

Jan 15, 2009 at 04:13 AM



*Fosta detinuta politic Aspazia Otel Petrescu, arestata pentru convingerile sale anticomuniste in iulie 1948, torturata, condamnata la munca silnica, cu detentie grea in penitenciarele Jilava, Mislea, Miercurea Ciuc, Dumbraveni, Botosani, Jilava si Arad, eliberata dupa 14 ani, in iulie 1962, ne face o marturisire impresionanta despre rolul lui Eminescu in inchisorile comuniste si dupa eliberare, in Romania de ieri si azi.*

**Din valul ce ne bantuie**

**De lunga vreme imi tot cad sub ochi tot felul de studii care de care mai pertinente, care imi ridica intrebari tulburatoare si pline de amaraciune. Nu pot sa nu ma jlesc cand observ cum se demoleaza valorile ce le consider imuabile si cat de concentrat se incearca restructurarea persoanei pe noi criterii, folosindu-se cu abilitate vechi concepte pentru noi reciclari. Oare cat de crestin si cat de ortodox este faptul ca se scotoceste cu impietate in personalitatea eminesciana pentru a scoate la iveala lipsuri pe diferite teme? Din ceata de tot felul de detractori ai sai mai lipseau si "sfintii", frustrati ca nu au aflat in viata si in opera eminesciana un Eminescu teolog ortodox, pacat ce evident il scoate din pozitia de crestin roman, pozitie pe care in mod cert Eminescu o are in multe suflete de romani adevarati. Nu ma pot opri sa nu ma intreb: cui foloseste? Un posibil raspuns ce mi l-am dat ma infioara. Departe de mine intentia sa-mi permit o aparare a poetului sub orice aspect. Nici nu sunt competenta, nici nu am vreun fel de vrednicie si nici nu cred ca as misca cat de cat lucrurile pe o linie de bun simt. Dar am avut sansa sa ascult pe parcursul a trei ani cursurile eminesciene sustinute de emeritul profesor clujean Dimitrie Popovici. imi amintesc cu emotie concluzia esentiala la aceste cursuri, profesorul fiind un reputat**

comparatist. După ce a identificat multitudinea de influențe ce se resimt în opera eminesciană, a precizat, bineînțeles cu argumente, că ne găsim în prezența unor influențe care nu se pot urmări în detalii paralele. Este vorba de influențe pe teme generale care se identifică cu ușurință, numai că peste toate acestea se află personalitatea poetului, care l-a ajutat să se găsească mai curând pe deasupra lor cu puternice trasături proprii. Astfel Eminescu își da seama de scepticismul funciar al epocii sale. Își da seama că el însuși este atins de boala secolului și înțelege să ia atitudine fermă împotriva lor. Încet de absolut și de desăvârșire, Eminescu visează la revenirea la o artă influențată de o credință adâncă (a se vedea "Epigonii"). Cu toate că nu practica această artă în mod explicit în opera sa, mă întreb: cine îndrăznește să afirme cu certitudine că în intimitatea sa nu a păstrat credința însoțită de mama sa, profund credincioasă, și de influența creației populare din care și-a tras puternic seva?

### Salvata prin Rugăciunea lui Eminescu

După cum am mai afirmat, intenția mea nu este să reafirm și să susțin adevăruri spuse și demonstrate de personalități competente. Intenția mea este să rectific, printr-o mărturisire simplă și adevărată, nerecunoscută mea față de Mihai Eminescu, care atât pentru mine cât și pentru foarte mulți deținuți politici a fost apostol și profet și în ultima instanță fratele Mihai, cel ce cu "Rugăciunea" să ne-a întărit și ne-a adus lângă Maica Domnului, grabnică ajutoare. Vreau să îmi cer iertare că nu am mărturisit la timpul respectiv cum m-a ajutat fratele Mihai să mă salvez din mlaștină deznădejdi în care mă aruncaseră samaritenii comunisti, dușmani de moarte ai Eminescului, altul decât creatorul lui "împărat și proletar". Zăceam într-o disperare neagră, izolată în închisoarea de la Mîslău, blagoslovită cu patru ani de detenție peste cei zece executați deja. Singură, într-un pustiu absolut, în total regim de exterminare. De nicaieri niciun ajutor, nici lumină, nici speranță. În negura totală brusc mi s-a iscat în minte "Rugăciunea" eminesciană. Mi-au tot revenit cu obstinție versurile "înălța-ne, ne mântuie / Din valul ce ne bântuie". A fost începutul recuperării mele. Am realizat cu luciditate că eram în valtoarea unui val ce mă bântuia și din care nu eram capabilă să mă ridic. Am realizat apoi că doar Sfânta Fecioara Maria mă putea înălța pe aripa rugăciunii și m-am rugat Ei. Am scris despre acest moment apocaliptic din viața mea de întemnițată, dar nevrând să de mine am omis să detaliez acest moment pe care azi îl numesc "clipa mea Mihai Eminescu". Prin versurile sale, el mă luase în experiența sa de credincios, m-a ajutat să-mi află diagnosticul și mi-a îndreptat speranța către Craiasa ingerilor pe aripa rugăciunii sale. Cu regretul tardiv vin să-i mulțumesc acum în numele meu și în numele tuturor suratelor mele cu care împreună am tot murmurat superbă să "Rugăciune" și ne-am încălzit duhovniceste la sfîntenia ei. Cu smerenie rostesc "de profundis" cuvântul "iartă-mă!".

### Biserica Ortodoxă, Maica spirituală a neamului românesc

Cu riscul de a primi încă o anatema peste capul meu, voi încheia mărturisirea mea cu afirmatia că Mihai Eminescu a fost un puternic punct de sprijin în tragedia

noastra rezistenta la imbecilizarea comunista. Desfid pe tot cel ce habar nu are ce cutremurator adevar poate rosti suferinta. Acest adevar i-a dat Parintelui Constantin Voicescu premonitia ca este nevoie sa fie reafirmata legatura sufleteasca a lui Eminescu cu Hristos si cu Maica Sa, in pofida tuturor celor necredincioase din opera sa. Altfel, de ce ar fi construit parintele ultima sa predica rostita in ziua de 8 septembrie 1997 la Sfanta Liturghie oficiata la Mislea pe textul cunoscutei poezii eminesciene inchinata Maicii Domnului? Iata ce ne spunea Parintele Constantin Voicescu, el insusi fost detinut politic, deci stia ce a insemnat "Rugaciunea" Eminului pentru cei inchisi: "ne amintim de versurile inchinate Maicii Domnului de poetul nostru cel de toate zilele, Mihai Eminescu, care precum stiti considera Biserica Ortodoxa drept Maica spirituala a neamului romanesc". Versurile evocate au fost considerate de Parintele Voicescu "adevarate file de acatist". Si cum nimic nu este intamplator, ne-a mai spus atunci Parintele ca singurul cuvânt de indrumare iesit din gura Maicii Domnului a fost: "sa faceti tot ce va spune El", cuvânt rostit la nunta din Cana Galileii. Si sublinia Parintele ca "in aceasta se cuprinde toata Evanghelia, alta cale de mantuire, alta cale de indumnezeire nu exista". Si daca asa este, sa ne amintim ce ne spune El, blandul Iisus: "Cine este curat sa ridice piatra". Si atunci ma intreb si eu nepriceputa, ce fel de mana are acel ce cuteaza sa ridice piatra ca sa loveasca in sufletul lui Mihai Eminescu, mai bine zis in calitatea lui de martir si de roman crestin? Caci nu pentru calitatea sa de ateu communist i-au fost scurtate zilele. Cine are urechi de auzit, sa auda!

Aspazia OTEL PETRESCU

VEGHEA si ZIUA

15 Ianuarie 2009 - Anul Mihai Eminescu - 120 de ani de laucidere

[http://civicmedia.ro/acm/index.php?option=com\\_content&task=view&id=770&Itemid=85](http://civicmedia.ro/acm/index.php?option=com_content&task=view&id=770&Itemid=85)

Mihail Eminescu,

Rugăciune

Crăiasă alegându-te  
Îngenunchem rugându-te,  
Înalță-ne, ne mântuie  
Din valul ce ne bântuie:  
Fii scut de întărire  
Și zid de mântuire,  
Privirea-ți adorată  
Asupra-ne coboară,  
O, maică prea curată,  
Și pururea fecioară,  
Marie!

Noi, ce din mila sfântului  
Umbră facem pământului,  
Rugămu-ne-ndurărilor,  
Luceafărului mărilor;  
Ascultă-a noastre plângeri,  
Regină peste îngeri,  
Din neguri te arată,  
Lumină dulce clară,  
O, maică prea curată  
Și pururea fecioară,  
    Marie!